

พระราชบัญญัติ
ราชองครักษ์ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชองครักษ์
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชองครักษ์
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ^๕
ราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้มีราชองครักษ์สังกัดกรมราชองครักษ์ซึ่งอยู่ใน
ความรับผิดชอบของสมุหราชองครักษ์ มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยสำหรับ
องค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ
ทั้งนี้โดยต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชประสงค์”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ และมาตรา
๑๐ ตรี แห่งพระราชบัญญัติ^๕ราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๘๐

“มาตรา ๑๐ ทวิ ให้สมุหราชองครักษ์มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ
ทหาร ข้าราชการตำรวจ และข้าราชการพลเรือนที่ส่วนราชการต่าง ๆ
จัดมา^๕ ขึ้นสมทบกรมราชองครักษ์เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ช่วยราช
องครักษ์ในการปฏิบัติหน้าที่

ในการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้สมุหราชองครักษ์ออกบัตรประจำตัว
ให้ แต่สมุหราชองครักษ์จะแต่งตั้งเป็นหนังสือเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่เป็น
ครั้งคราวก็ได้

บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ตริ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
สมุหราชองครักษ์ ราชองครักษ์และเจ้าพนักงานตามมาตรา ๑๐ ทวิ มี
อำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยอยู่ในความควบคุมดูแลและรับผิดชอบ
ของสมุหราชองครักษ์”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบัน
มีข้าราชการที่มีใช้ราชองครักษ์ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระ
มหากษัตริย์อยู่ด้วยสมควรกำหนดให้ข้าราชการเหล่านั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบ
ตามกฎหมาย และโดยที่สมควรให้ราชองครักษ์และเจ้าพนักงานที่
แต่งตั้งจากข้าราชการดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำ
ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการ
แทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะได้
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น